

שאלה מס' 1.3

חברת איביץ' בע"מ (להלן – "החברה") הינה ציבורית הנסחרת בבורסה לני"ע בתל אביב. החברה מחזיקה במספר חברות בנות, כלולות והסדרים משותפים. בנוסף, לחברה קיימת פעילות עצמאית גדולה בארץ ובחו"ל.

להלן פירוט חלק מהשקעותיה של החברה ליום 31 בדצמבר 2018:

- ❖ **חברת רפואה** – החברה מטפלת בחברת רפואה כחברה בת.
- ❖ **חברת בכר** – החברה מטפלת בחברת בכר כחברה כלולה.
- ❖ **חברת רוטן** – החברה מטפלת בחברת רוטן כעסקה משותפת.

הנחות

- חברת איביץ' לא רכשה או מכרה מניות של כלל החברות הנ"ל במהלך שנת 2018.
- אלא אם כן נאמר אחרת, אין כוונת מכירה של ההשקעות.
- שיעור המס שחל על כלל החברות הינו 25% לאורך כל השנים.
- החברה מציגה רווחי אקוויטי במסגרת הרווח התפעולי שלה.

בדיון בוועדה לאישור הדוחות הכספיים המאוחדים של חברת איביץ' לשנת 2018 נשמעו הטענות הבאות (הטענות הינן בלתי תלויות אחת בשנייה):

רו"ח עטר, מבקר הפנים של החברה: "הן לגבי ההשקעה בחברת בכר והן לגבי ההשקעה בחברת רוטן, היות ודיבידנד בין חברתי אינו פטור ממס והחברה הכירה בגינם ברווחים בלבד מאז ההשקעה בהן, בהכרח ניצור התחייבות מיסים נדחים בגין השקעות אלו.

מר שכטר, סמנכ"ל הכספים של החברה: "היות ובכוונתנו למכור את כלל השקעתנו בחברת רפואה, בהכרח ניצור מיסים נדחים על ההשקעה בחברה זו".

מר ייני, מנכ"ל החברה: "היות וההשקעות בחברות רפואה ובכר הן מיום 1 בינואר 2018 ויצרנו מיסים נדחים בדוח על המצב הכספי ליום 31 בדצמבר 2018 בגין מלוא הרווח הנקי שהוכר בגין השקעות אלו, בביאור על המס התיאורטי לשנת 2018 בהכרח תיווצר התאמה בגין יצירת המיסים הנדחים על ההשקעה בחברת רפואה ובהכרח לא תיווצר התאמה בגין יצירת המיסים הנדחים על ההשקעה בחברת בכר".

סמנו את התשובה הנכונה:

- א. רק מר שכטר צודק.
- ב. רק מר ייני צודק.
- ג. מר שכטר ורו"ח עטר צודקים.
- ד. רו"ח עטר ומר ייני צודקים.
- ה. כל הטענות שגויות.
- ו. כל התשובות לעיל אינן נכונות.

פתרון:

התשובה הנכונה היא ב' – רק מר ייני צודק.

רו"ח עטר, מבקר הפנים של החברה – הטענה שגויה. בהשקעה בחברת כלולה אין שליטה על חלוקת דיבידנד ולכן יש ליצור התחייבות מיסים נדחים במצב זה. מנגד, בהשקעה בעסקה משותפת, למרות הטיפול לפי IAS 28 קיימת שליטה על חלוקת הדיבידנד ולכן לא ניצור התחייבות מיסים נדחים במצב זה אם אין כוונת חלוקת דיבידנד.

מר שכטר, סמנכ"ל הכספים של החברה – הטענה שגויה. כאשר החברה משכה עודף רווח בגין חברת הבת וקיימת כוונת מכירה, יש להכיר בהתחייבות מיסים נדחים. מנגד, במצב בו החברה משכה עודף הפסדים בגין חברת הבת וקיימת כוונת מכירה, נכיר בנכס מיסים נדחים רק כאשר הישות צופה הכנסה חייבת שכנגדה יהיה ניתן לנצל את ההפרש הזמני.

מר ייני, מנכ"ל החברה – היות וההשקעות נעשו בתחילת שנת 2018, ניתן לומר כי בוודאות, יצירת המיסים הנדחים על החברה הכלולה תביא להקבלה מלאה מבחינת מיסים ולכן לא תיווצר התאמה בגינה בביאור המס התיאורטי (הגידול בהשקעה עליו נוצר מיסים נדחים זהה לרווחי האקוויטי שנמשכו כפול שיעור המס). מנגד, היות ותשלום המס של החברה הבת כלול כבר בתוך הוצאות המס המאוחדות, יש "כפל" הוצאות מס כאשר יוצרים מיסים נדחים על השקעה בחברה בת ועל כן ל"כפל" זה תהיה השפעה על הביאור על המס התיאורטי המאוחד של החברה.